

og saa fortæller han, at Fiskerne skal gaa vaade om Bord hver Dag. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at der finder ikke noget Kutterfiskeri Sted fra Vaagseide, der gaar de ud i aabne Baade. Det maa han dog vide, han maa jo have været der, medens han var Amtmand. Den Skildring, jeg har givet af Forholdene ved Vaagseide, er fuldkommen sandfærdig. Disse 200 Fiskere anraaber Regeringen om at hjælpe dem en Smule. De fortæller i dette Andragende, som det ærede Medlem kan faa at læse igennem, ligesom han har faaet det meste af mit øvrige Materiale til Gennemlæsning, at det tager næsten 4 Timer at sætte deres Baade i Vandet om Morgenen, og det vil altsaa tage mindst den samme Tid at faa dem i Land igen om Aftenen. De kommer vaade om Bord i Skibene og skal fiske hele Dagen. Hvorfor staar det ærede Medlem her og taler saa haanligt? Det ærede Medlem taler om at kæmpe med blanke Vaaben. Men hvad mener det ærede Medlem om en Udtalelse som den, at jeg vil blive en stor Mand i „Tidens Tegn“? Jeg vil sige; at det ærede Medlem skal ikke fornærme mig som dansk Mand. Jeg er lige saa god en dansk Mand som han.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rytter har Ordet for en kort Bemærkning.

Rytter: Ogsaa jeg beklager, at jeg var nødt til at holde den Tale her i Rigsdagen, men det er nødvendigt, at det bliver sagt, hvorledes Forholdene er. Det ærede Medlem kommer nu først med, at jeg har laant alt hans Materiale. Det er Dagbogen, den er her. Saa kommer det ærede Medlem med Vaagseide, at jeg har sagt noget, der er forkert. Jeg har ikke sagt et Ord om, at der ikke er kommet et Andragende, ikke et eneste Ord. Det, jeg sagde om Vaagseide, var, at Spørgsmaalet hørte ikke under Justitsministeren, men under Ministeren for offentlige Arbejder; det er det hele, jeg har sagt. Saa citerede jeg en Ting til. Det ærede Medlem udtalte, at det var det Sted, hvor en Bølge bærer vedkommende gennem Brændingen op paa Klippen. Heller ikke det kommer vi bort fra. Hvert eneste Ord, jeg har sagt, staar jeg ved. Ligeledes hvad jeg sagde om de aabne Baade. Der sagde jeg udtrykkelig, at det ærede Medlem talte om aabne Baade, hvor han talte om Islandsfiskeriet, og det foregik ikke med aabne Baade. Ved Vaagseide foregaar det med aabne Baade, men jeg har ikke sagt et Ord, der er i Strid med det, det ærede Medlem nu

kom ind paa; men det er blot for med en eller anden Bemærkning at lede Opmærksomheden bort fra det, det kommer an paa, at det ærede Medlem kommer med en saadan Udtalelse. Det ærede Medlem behøver blot at se, hvad „Tidens Tegn“ vil sige om det ærede Medlem og hans Foredrag. Lad os vente og se „Tidens Tegn“. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil sætte Pris paa at blive omtalt rosende i „Tidens Tegn“. Jeg vilde ikke gøre det i denne Forbindelse. Men vi kan jo se, hvorledes det stiller sig overfor dette „det sorteste Kapitel i Danmarks Forhold overfor Færøerne“. Men det, det ærede Medlem her kom op og sagde, har altsaa ikke nogen som helst Forbindelse med det, jeg talte om.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: De 200 Fiskere, som skaffer sig Føden ved Vintertid fra Vaagseide, gaar ud i Atlanterhavet paa et af de allervanskeligste Steder, man i det hele taget kan tænke sig; og det er fuldstændig korrekt, det er ikke nogen digterisk Overdrivelse, som det ærede Medlem skulde søge at fremkalde Munterhed over, at de faktisk med deres Baade løber op ad en jævn Klippevæg, til de naar at komme paa tørt Land. Det er Sandhed. Jeg synes, det ærede Medlem skulde holde sig for god til i det hele taget at befatte sig med at drage disse Fiskere ned i en Sfære, hvor de skal være Genstand for Munterhed, de, som kæmper saa haardt for deres Udkomme. Vi kan jo i og for sig være saare glade for det ærede Medlems Tale, for den Bevægelse, vi har rejst deroppe, gaar sin gode Gang. Vi har faaet Meddelelser berned af frisk Dato om den stadige nye Tilgang til vort Parti overalt paa Færøerne, saa det ærede Medlem kan saamænd godt holde den Tale her. Hos Folk, som ikke kender Forholdene, kan den vel nok vække Munterhed, men hos Fiskerne deroppe vil han i alt Fald ikke faa nogen Tilslutning.

Jeg vil gerne protestere imod det ærede Medlems Udtalelser om Fiskernes økonomiske Forhold. Det er jo Sandhed, at Fiskerne er i Hænderne paa Købmændene. Det ved det ærede Medlem jo godt, og det kan den højtærede Statsminister bekræfte, han har faaet de samme Oplysninger, da han var deroppe. Det er jo sandt, at Fiskerne tager paa Kredit og skylder og skylder til Købmanden, og at de kun tjener en 700—800 Kr. ved 7—8 Maaneders haardt Slid paa Søn.